KUK news

DUBEN 2021

Milí KUKáčtí čtenáři.

zajisté se ptáte, co Vám toto dubnové číslo KUKnews přinese! Oproti minulému číslu, kde převažovaly literární příspěvky od všech KUKáků, je v tomto vydání mnohem více obrázků a fotek než textu. Opět Vám umožníme nakouknout do našich online setkávání v rámci DdD (DRAMKYdoDOMU).

KUKlíci se momentálně věnují průzkumu středověkých hradů a podhradí, **KUKly** jdou vstříc dobrodružství a sledují, kudy a kam je vedou šipky, **KUK -ačky a KUKíci** se pár setkání zabývali emocemi a nyní cestují kolem světa a vy máte jedinečnou příležitost nahlédnout do jejich cestovatelských deníků. **KUKátko** také prozkoumávalo emoce, ale momentálně už probíhají přípravy na letní soustředění, o kterém v poslední době nejedna skupina s nadšením hovoří :-)

Přejeme pěkné počtení a především pokoukání :-))))

V tomto čísle se můžete těšit na:

...a mnohé další...

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

KUKlíci ve středověku	2-4
KUKlíci a KUKly po šipkách...	5-6
KUKly a Kšandička	6-7
KUKačky, KUKíci a emoce/vlastnosti	8-9
KUKíci a jejich povídky	10-15
KUKátko a scénář setkání emocí	16-17
KUKíci a podoby strachu	18-19
KUKačky a KUKíci: Cesta kolem světa	20-29
KUKačky a fotosoutěž	30-37

LITERÁRNÍ ČÁST:

Povídka od Aničky Vlčkové (KUKačky)	38-40
Komiks od Niny Strnadové (KUKíci)	40

PŘÍLOHA:

Vystřihovánka od Tondy Šimáčka: autíčko (KUKačky)	42-44

kuk
klub uměleckých katastrof

… s KUKlíky jsme se přenesli do středověku…

Setkali jsme se s knížaty, rytíři…zjišťovali, jak to je s erby a sídly—hrady a zámky…navrhli náš hrad i s erbem…navštívili jsme vesnici pod hradem…nakoukli do dílen řemeslníků…navštívili velký trh…příště nás čeká rytířský turnaj….a návrat na hrad

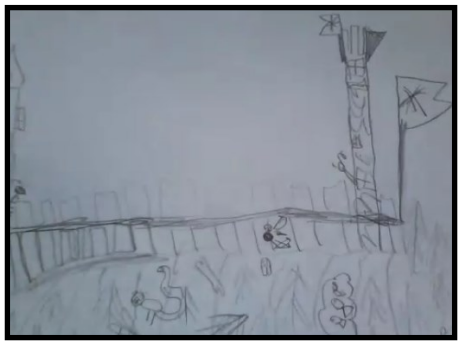

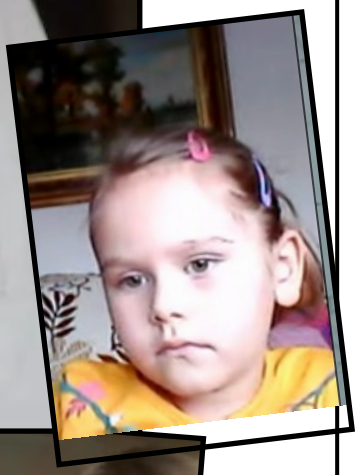

Poznáte české hrady? Zkuste spojit obrázek s názvem a charakterizací.

Nejvýznamnější český hrad

Karlštejn

Křivoklát

Nejkrásnější český pohádkový hrad

Patří k nejnavštěvovanějším zříceninám ČR

Třetí nejnavštěvovanější hrad v ČR

Švihov

Zřícenina hradu Střekov

Nejmladší český hrad (1611)

Trosky

Štemberská trúba

KUKlíci i KUKly vyrazili vstříc dobrodružství...
tentokrát po šipkách

Ilustrace: Pavel Čech

KUKly a jejich seznámení s Kšandičkou, Šumákem, Zezelicí/Dozelicí…

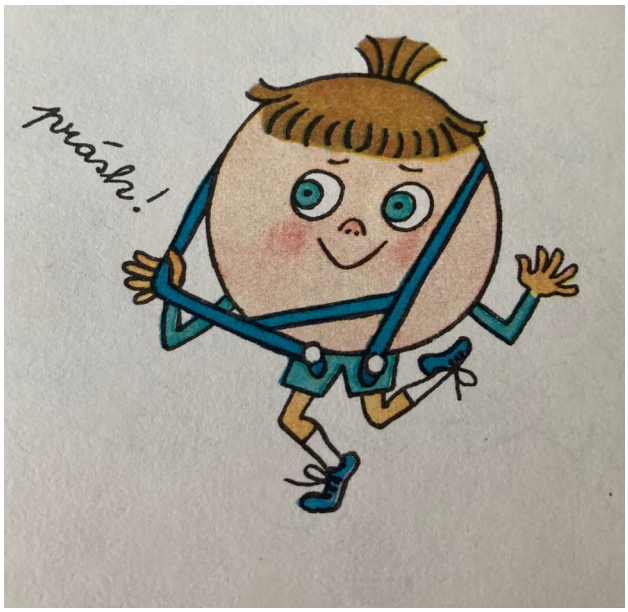

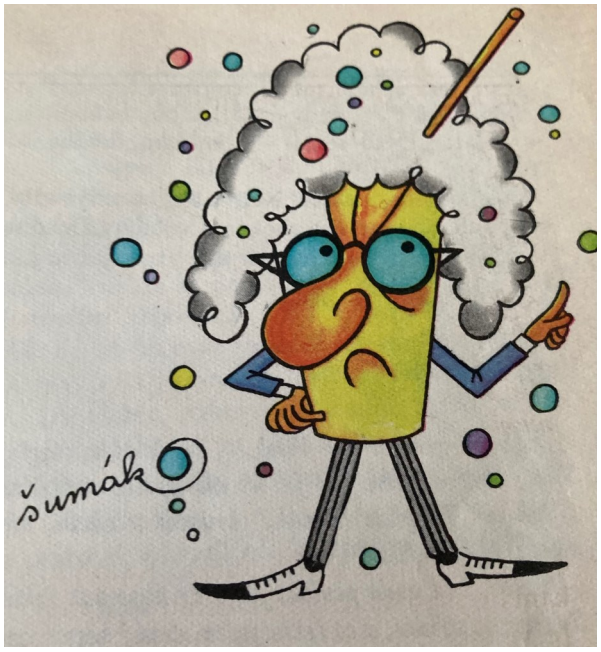
šumák

hlad a vlas
omdleli

malinká
babička
v malinkém
domečku
na malinké
kopečku

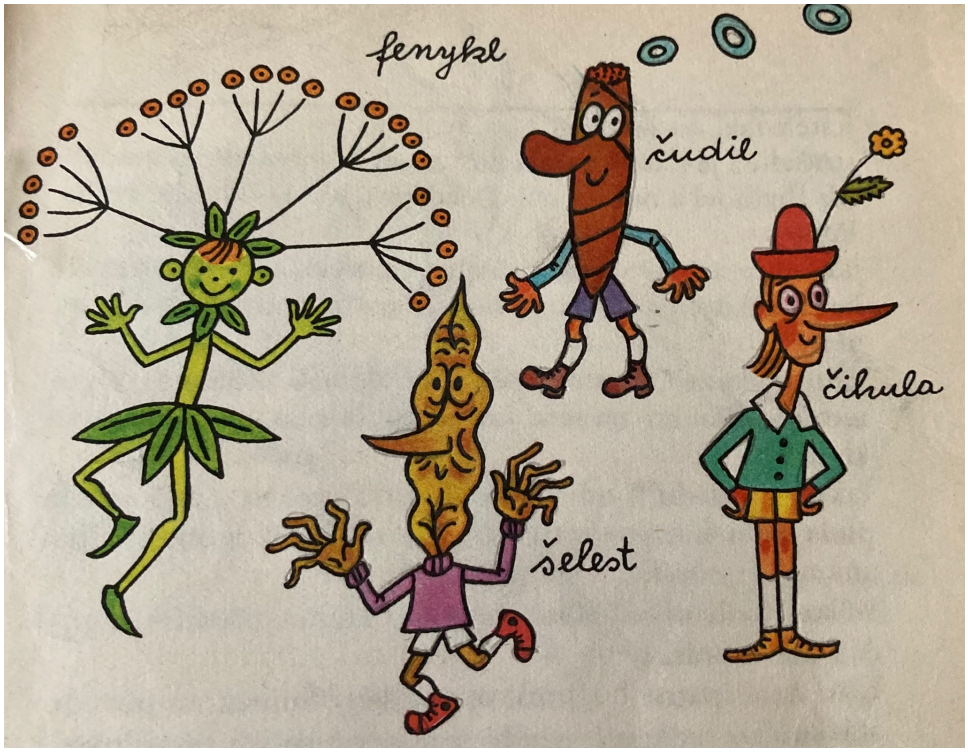
fenykl
čudil
čihula
šelest

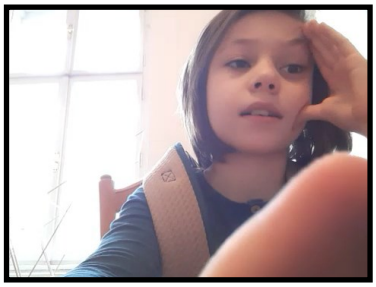

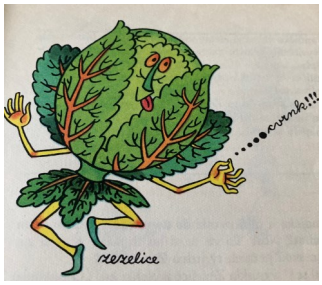
cvrnk!!!
rezelice

Dokážete k fotkám přiřadit vlastnosti a emoce?

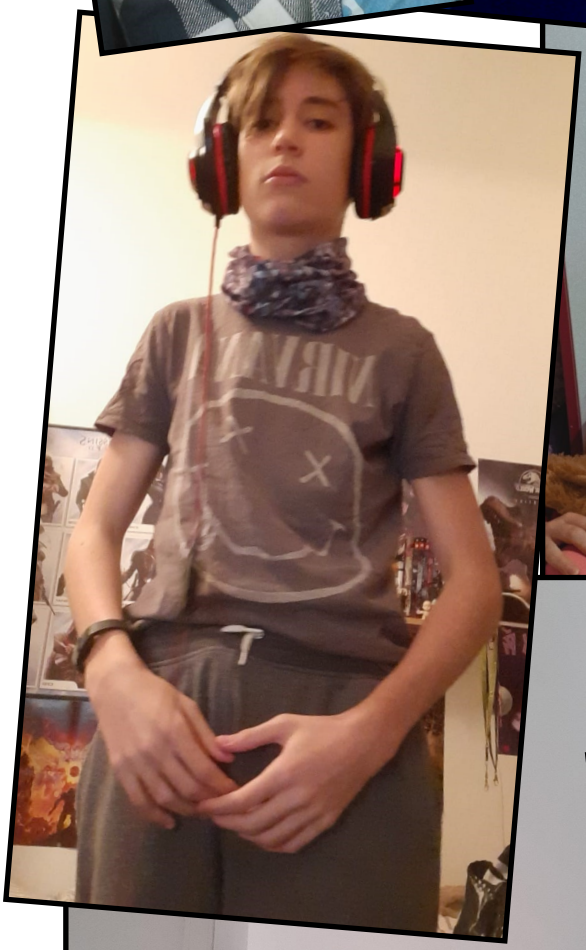

Povídky od KUKíků

S KUKíky jsme si pro Vás připravili několik povídek. Všichni dostali na začátku stejné informace, jen zpracování jsou různá. Můžete se pokusit odhalit, jaký je ten společný základ, ze kterého všechny příběhy vychází :-)

Nina – hororová povídka

Ráno pršelo. Vstala jsem, nasnídala se a šla na autobus. V práci to dnes bylo zvláštní, nový ředitel je hrozně milý, chvílemi až moc, ale v jeho přítomnosti to bylo trochu divné. Do kanceláře jsem přišla první, pak přišel on a hrozně se vyptával a pak říkal, že mu někoho hrozně připomínám. Pořád mě sledoval. Poté mi přinesl skleničku s vodou. Chtěla jsem se zeptat jestli to byla opravdu voda, protože tak tak určitě nechutnala...No nic, pak začali pomalu přicházet lidi a myšlenky se mi začaly honit jiným směrem. Já chvíli pracovala, bylo toho dost, po chvíli jsem se podívala co dělají ostatní. Pohledem jsem zabloudila k otevřeným dveřím. Strnula jsem. U dveří stála moje mrtvá matka. Začala jsem usilovně mrkat, to přece nemohlo být skutečné, otevřela jsem oči, nikdo tam nebyl. Lidé vcházeli a vycházeli ze dveří, nikdo si ničeho nevšiml. A to na tom bylo nejhorší. Tuto práci jsem převzala po matce, všichni jí tady znali, byli na jejím pohřbu, truchlili pro ní. A teď se tu z ničeho nic objevila, mrtvá a nikdo si ničeho nevšiml! Zapomněli? Nebo se mi to jen zdálo? Ne opravdu tam byla. Bože, možná už z té práce opravdu blázním. Otevřela jsem okno. Dovnitř vletěl malý růžový ledňáček. Co?! Ne, ne ,NE! CO tu sakra dělá ledňáček a co se tu děje?! Začala se mi točit hlava, příští hodiny už jsem nedokázala rozeznat skutečnost od mých představ, snů či vidin. Nevím a nechci vědět co to bylo. Domů jsem přišla pozdě, ani si nedala večeři a hned jsem ulehla do postele. Pak jsem myslím usnula. Rána už jsem se ale nedočkala.

Honza – věštba

Zítra ráno bude pršet. Vstaneš, rychle se nasnídáš a poběžíš na autobus. V práci to bude náročné. Tvůj nový šéf bude mít hodně požadavků. Večer budeš v kině, a nebudeš večeřet.

Emma – poezie

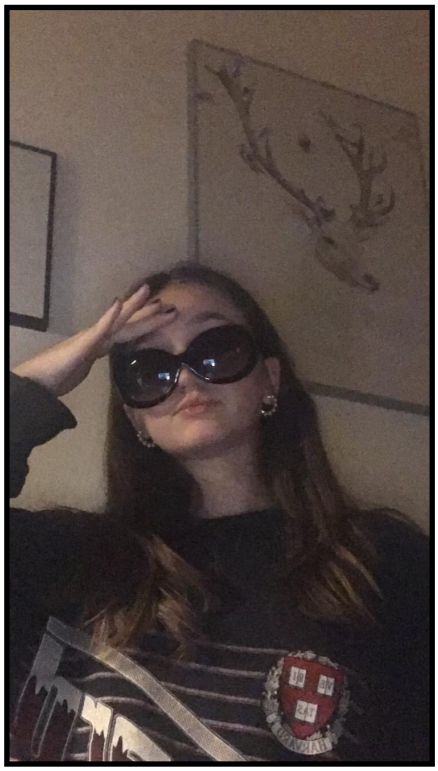

Venku sucho nebylo,
když ráno pršelo.
Rychle jsem se nasnídala,
autobus jsem nestíhala.
V autobuse jsem potkala kamaráda,
kterého jsem ale neviděla moc ráda,
ukecaný a otravný byl,
moc času se mnou tedy nestrávil.
Hned jsem totiž vystoupila,
jeho jsem poslouchat nestrpěla.

Linda – romantická povídka

Z mých nádherných snů mě brzy ráno vzbudily velké dešťové kapky. Proč…? Proč to dělají, když ví jak se cítím. Musím si pospíšit, nemám moc času. Kdybych aspoň na chvíli mohla znovu zavzpomínat na včerejší odpoledne, ale to nemůžu. To bych si vzpomněla i na večer, a o to nestojím. Vyrazila jsem z postel, oblékla se, nasnídala a šla na autobus.

Když jsem vešla do dveří mé kanceláře, vzpomněla jsem si, že dnes nastoupil nový šéf. V tom mě někdo oslovil. Prudce jsem se otočila. On tam stál. Byl to určitě on. ,,Dobrý den, jsem váš nový šéf.“ Řekl. Ale proč mi vyká? Vždyť už se známe ze včera. Ale pak jsem si vzpomněla na večer a odvětila, ,,dobrý den.“ Na což mi dal na stůl očekávanou práci a dodal, ,,Čekám že práci odevzdáte do večera.“ Proč je tak nepříjemný? Ještě včera se smál a vtipkoval… a dnes? Nechám to být. Ještě si s ním promluvím. Když jsem dodělala práci, odevzdala jsem svojí složku. Už tam nebyl. V hlavě mi vířilo spoustu otázek a tak jsem se šla rozptýlit do kina. Posadila jsem se v sále. Ale ne, on tu je. Stejný jako včera. Ale proč mě tenkrát nechal samotnou. Proč byl takový jen dnes a večer? Musím si s ním promluvit.

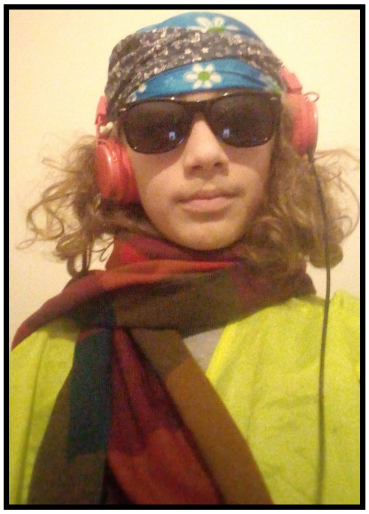

Diviš – věštba

Dnem lijavec započne, ty z postele se dostat k autobusu do práce šéf nový se zjeví a dřinu on na tebe složí ty skončís a kino bude večer bez potravy ulehnes vyčerpaná!

Bětka - poezie

Kapka po kapce k ránu padá
Oku mému světlo vada ……. Sama
Čas však rychle utíká
Hodina k odchodu do ticha ……. Sama
Cesta k dílu
Má v mne víru ……. Sama
Dílo mé se těžko dělá
Každý říká co bych měla……. Sama
Na večer pak rozptýlení
Na jídlo zas čas už není
A já v postel ulehám ……. Sama

Fany – romantická povídka

Ráno pršelo. Šla jsem na autobus. Čekal tam na mě Tomáš. V ruce růži a na tváři přenádherný úsměv. Jeli jsme spolu do práce. Je to můj nový šéf. Sice má mnoho požadavků, ale je hezké být s někým koho mate rádi. Večer jsme spolu šli do kina na opravdu romantický film. Potom mě Tomáš vzal na úžasnou večeři. Humra. Úžasně jsme se bavili. Poté vstal, klekl si a řekl: ,,Vezmeš si mě?” A vytáhl diamantový prsten. Souhlasila jsem. Poté jsem šla s úsměvem spát.

Eva – hororová povídka

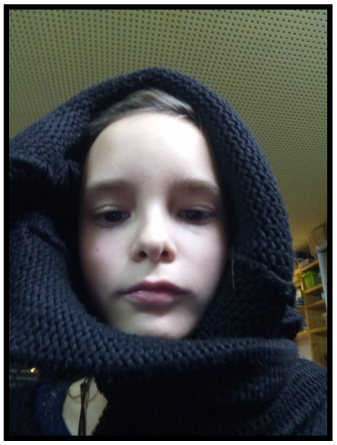

Jednoho rána když jsem jsem chtěla jít do práce , protože ale pršelo jela jsem autobusem když jsem nastoupila udivilo mě že jsem v něm byla skoro sama až na 5 lidí což je divné dnes byl pracovní den a to jezdí autobusem spouta lidí nasedla jsem a četla si noviny tu náhle zablikalo světlo a udělalase tma už už jsem chtěla vistoupit ale najednou se znovu rosvítilo a tak jsem se znovu posadila a jeli jsme dál . Po půl hodině najednou autobus zastavil a už se nerozjel zamknuli se dveře a nikdo nemohl dovnitř ani ven.Už jsm v autobuse zbyla jen já.Po cvilce od řidiče višel pán a povídá čekal jsem na tebe dál už nepromluvil,moc jsem se bála a začaja jsem hledat věc na obranu, on se pomalu přibližoval a najednou se zastavil a hodil mi kámen . já neváhala a rozbila okno a vyskočila ven. když jsem svolala policii anšli jsme tam jen papír na kterém stálo jdu si pro tebe .Když jsem se vrátila domů po kině a práci už jsem na tu nehodu v autobuse skoro zapoměla a protože již bylo pozdě šla jsem spát bez večeře . Pak už jsem jen slyšela jak mi někdo říká už jsem tady.

Nela – poezie

Ráno letím do práce,
bože to je situace.
Je tam zase nový šéf,
ty jo to bude hněv.
Pak mi napsal Marek,
uf to je zmatek.
Šla jsem s ním do kina
a hele už to začíná.
Pak jsem rozbila dveře
a moje večeře šla stranou.
A pak jsem šla spát.
Zdál se mi hrozný sen,
že zítra bude ještě horší den.

Matěj – hororová povídka

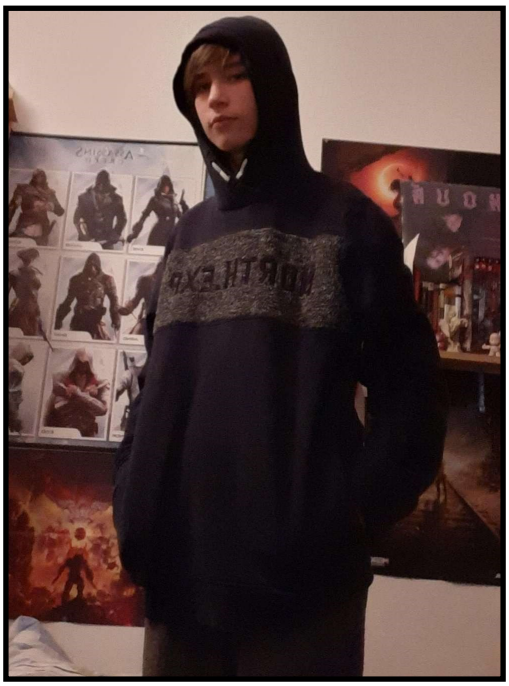

Zdál se mi sen. Zase v něm byl on ta tajemná černá postava. Stál přede dveřma a pouze se na mě díval, ostatně jako vždycky když se mi o něm zdá. Ale tentokrát to bylo jiné. Postupně se přibližoval a když už byl ode mě téměř metr. Probudila jsem se. Pršelo, ale nebyl to nějaký malý déšť, byl to takový ten velký a těžký přesně takový, jaký mám nejmíň ráda. Ale ne zase jsem zaspala vykřikla jsem potom co jsem se podívala na hodiny. Rychle jsem do sebe nalila kafe a naházela koblihu a rychle spěchala na autobus. "Ale, ale paninko zase pozdě co?" řekl řidič autobusu po tom co jsem do autobusu nastoupila "To víte divoké sny" odvětila jsem. Sedla jsem si úplně dozadu jako vždycky. Když tu najednou vidím tu černou postavu. Stojí u sousedí na zahradě a jen tak se na mě dívá. Promnula jsem si oči a hned jak jsem je otevřela byl pryč. Měla by ses uklidnit pomyslela jsem si a v mžiku na událost zase zapomněla. Přijela jsem do práce a hned na chodbě mě zastihl ten nový šéf. "No vida zase pozdě" řekl hned jak mě viděl "na to si nezvykejte." "samozřejmě pane omlouvám se už se to víckrát nestane" "To doufám. Jo a prosím dodělejte ty věci z minula plus jsem vám ještě přihodil nějakou novou administrativu co byste měla udělat. A ještě jsem zapomněl řekněte ostatním ať mě neruší v kanceláři musím něco udělat." zvláštní vždycky vítal jakékoli návštěvy ve své kanceláři tak proč by najednou nechtěl být rušen? Tuto otázku jsem si chvíli kladla, avšak po chvíli na ni úplně zapomněla a začla dělat fůru práce kterou mi zadal. Zatímco jsem byla v polovině měla jsem pocit že jsem zahlédla stíny, které se pohybovali po chodbě, ale to se mi nejspíš kvůli přepracování zdálo. Potom co jsem skončila jsem si řekla že bych měla jít do kina. Dlouho jsem tam nebyla a mohla bych se čas od času kulturně vzdělat. Nasedla jsem tedy na autobus a jela směr kino. Jak jsme tak projížděli kolem domů měla jsem pocit že jsem zase viděla tu postavu, ale tentokrát tam jen tak neseděla. Měla v ruce psa a pomalu mu odřezávala nohy. Asi bych měla víc spát. Jakmile jsem přijela do kina usadila jsem se v sedadle a začala si užívat film. Bylo to něco romantickýho takže jsem u toho vypla a nepřemýšlela nad ničím co jsem dneska viděla. Do té doby než jsem si uvědomila že měla přijet moje matka a že teď na mě nejspíš čeká doma před dveřma. Okamžitě jsem se zvedlaa běžela domů. Jakmile jsem tam doběhla byly tam dveře vyražené. Myslela jsem si že moje máma asi začala posilovat a nebo že se opravdu potřebovala dostat do domu. Potom co jsem ale vstoupila dovnitř jsem byla zmatená. Dveře do sklepa byly otevřené. Chvíli jsem váhala a nakonec vešla dovnitř. Jakmile jsem se ocitla dole nestačila jsem se divit. dole stálo 8 postav v černých kápí v čele s mým šéfem. Všichni stáli v kruhu kolem psích tlapek a mé rozřezané matky. Všimli si mě. Chytly mě a šéf mi se slovy budeš jeho poslem praštil do hlavy až jsem upadla do bezvědomí. Probudila jsem se celá nahá úplně od krve a pak jste mě našli vy. Policisté. A tak jsem se ocitla na výslechu a začala vám celou mou situaci popisovat. "Slečno vy si očividně vysvětlujete vraždu své matky nějakým zvláštním kultem. Chápu že jste s ní neměla moc vlídný vztah ale vysvětlovat si její vraždu nějakými psi a šéfy je opravdu nesmysl. Ještě když všechny události nasvědčují že jste ji zabila vy." Ten muž mi nerozumí, Chce mě dát do nějaké léčebny. Ale on neví. On neví že je všechno ztraceno. On neví, já jsem jeho posel. On neví, že ten kult ho mě vložil. Oni neví.

Seba—věštba

Dnem lijavec započne, ty z postele se dostat k autobusu do práce šéf nový se zjeví a dřinu on na tebe složí ty skončíš a kino bude večer bez potravy ulehneš vyčerpaná.

Veru—romantická povídka

A zase ty emoce.....čtení pro otrlé

Radost: Jéé to máme krásné počasíčko! Představte si dneska jsem vstávala až v půl osmé!

Smutek: Ale já nevím jestli se takhle něco naučíme... Maturita klepe na dveře a ta online výuka není moc kvalitní

Radost: Ale jasně, že naučíme! Vždyť máme každý den obyčejnou výuku vždycky od osmi až do dvou.

Hněv: Já nevim jak vy, ale já mám pocit, že u toho sedim celej den a stejně mám v tý hlavě uplný hovno! K sakru!

Smutek: Co když dostanu skoliózu? Někde jsem četl, že lidé se skoliózou jsou v ohrožené skupině!!!!

Radost: Ale co si pořád stěžujete? Jen si vzpomeňte na všechny ty maličkosti co vám za den můžou vykouzlit úsměv na tváři

Hněv: A to myslíš jako to, že jsem prostě neviděla nikoho snad sto let.

Radost: Nee to jsem nemyslela

Hněv: AAh a ty učitelé si nedaj pokoj. Pořád něco!

Smutek: Ale ne, teď jsem si vzpomněl že zítra píšeme test, a já vůbec nevím jestli to umim!

Hněv: Vždyť to řikám!

Radost: Uklidněte se, přece máme kamarády, ti nám pomohou

Hněv: Jo to určitě. Ty nám totiž hrozně mockrát pomohli.

Smutek: Vžyť to ani není to nejhorší na týhle situaci. Lidé umírají sem tam a kdo ví, můžeme být další! Teď se chystaj zakázat pohyb na 15 kilometrů od baráku, to už musí být vážný.

Hněv: Bože, zase ňáký stupidní opatření! Já už se z tý vlády fakt poseru! Jak tohle dopadne! Kreténi!

Smutek: Ale...ale ty opatření m-mají nějaký důvod, v-v-vždyť lidi umíraj. Co staří lidé?

Radost: oni…. umírají… lidi?

Kamarádi na Skypu

Radost: Hele mám nabídku, můžeme třeba, prostě pojďme někam
Hněv: Prosímtě můžeš se uklidnit a říct to úplně normálně.
Strach: Nikam nejdu vždyť je tam korona.
Smutek: Nechte toho všichni, vždyť nám utíkají nejlepší léta, zážitky jsou nejdůležitější..
Radost: Ale počkat, počkat vždyť korona neni. Pojeďme ven!
Strach: Nikam se jezdit nebude. Copak chcete dostat pokutu. Na dvacet let do vězení.. A komu tim prospějete? Ohrozíte ostatní ale i sebe. Pokud nebudete minimálně metry od sebe z desinfekcí v ruce a rouškou na puse. Vyloučeno nikam se nejede.
Hněv: Jo desinfekce tak tu ať si ta vláda nastříká do huby. A Ty jejich náhubky… strčte si je za klobouk!
Smutek: Ale vždyť nám utečou všechny ty zážitky….
Radost: To je pravda!! Zážitky nám utíkají každou minutou, jedeme! Vykašleme se na strach.

Strach: Budu vám chybět. Vždyť se beze mě budete bát.
Smutek: To bez strachu nám bude líp.
Hněv: Umři strachy.

Strach má mnoho podob...

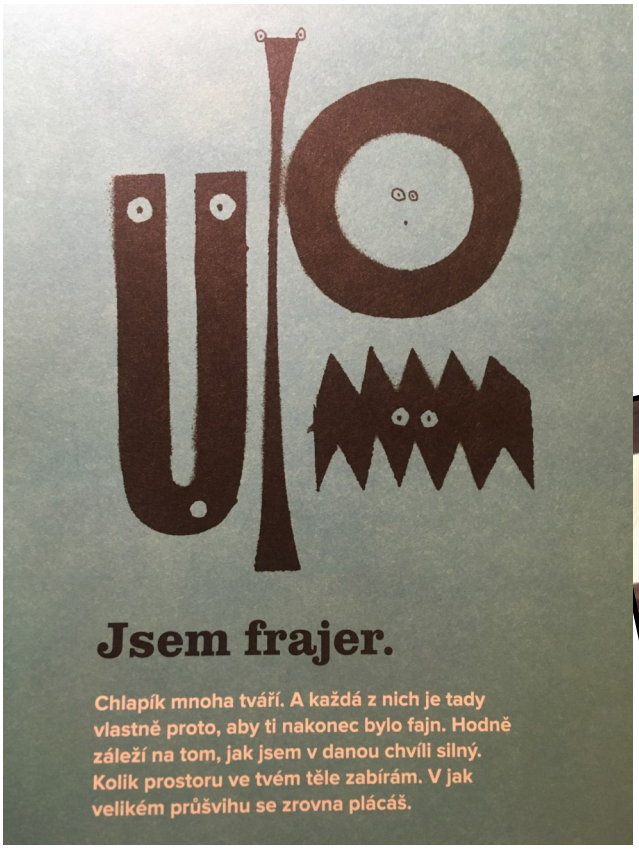

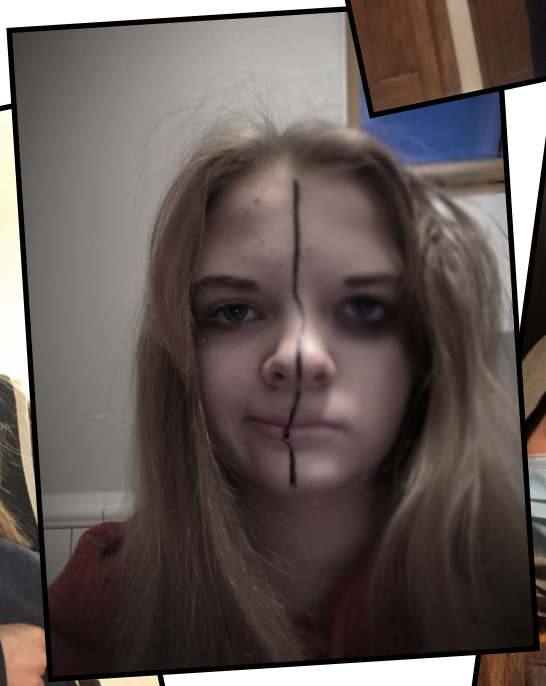

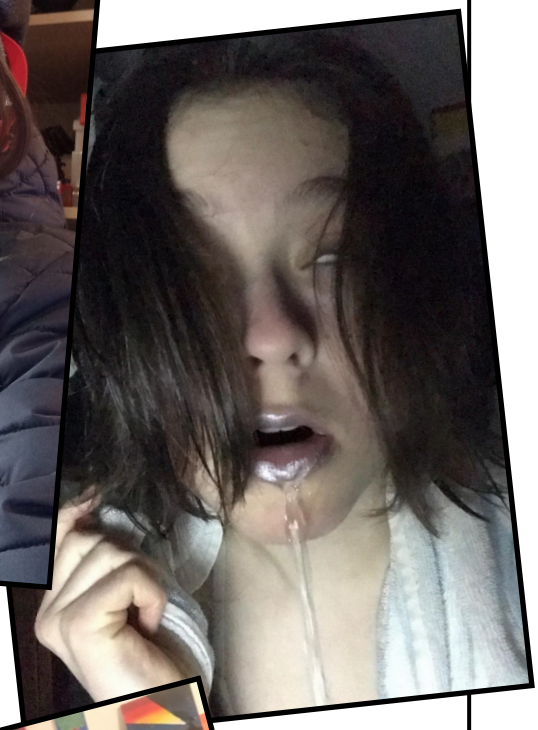

Cesta kolem světa

Protože reálné cestování je momentálně omezené, rozhodli jsme se k KUKačkami a KUKíky vyrazit kolem světa v rámci dramaťáku! Zavedli jsme si cestovatelské deníky a nyní Vám umožníme do nich nahlédnout. Z Prahy jsme vyrazili rovnou do Egypta, následně se letecky přemístili na kanárský sopečný ostrov Lanzarote a právě plujeme lodí po Atlantiku směr Amerika…. Užíváme si na večírku, tancujeme…jenže najednou nám kapitán hlásí, že se vyskytli nějaké potíže…vracíme se do kajut a čekáme, co bude dál….

Egypt

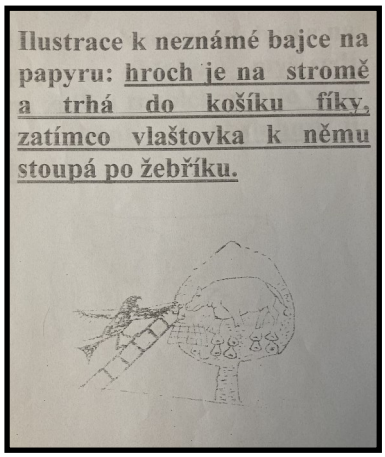
Ilustrace k neznámé bajce na papyru: hroch je na stromě a trhá do košíku fíky, zatímco vlaštovka k němu stoupá po žebříku.

MAROKO
ZÁPADNÍ SAHARA
ALŽÍRSKO
TUNISKO
LIBYE
EGYPT
STŘEDOZEMNÍ MOŘE
MAURETÁNIE
MALI
NIGER
ČAD
SÚDÁN
ERITREA
DŽIBUTY
ETIOPIE
SOMÁLSKO
SENEGAL
GAMBIE
GUINEA BISSAU
GUINEA
SIERRA LEONE
LIBÉRIE
BURKINA FASO
GHANA
TOGO
BENIN
POBŘEŽÍ SLONOVINY
NIGÉRIE
KAMERUN
STŘEDOAFRICKÁ REPUBLIKA
KONGO
GABON
ROVNÍKOVÁ GUINEA
SV. TOMÁŠ A PRINCŮV OSTROV
DEMOKRATICKÁ REPUBLIKA KONGO
UGANDA
KENA
RWANDA
BURUNDI
TANZÁNIE
ZAMBIE
ANGOLA
MALAWI
MOZAMBIK
ZIMBABWE
NAMIBIE
BOTSWANA
JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA
SVAZIJSKO
LESOTHO
MADAGASKAR
ATLANTSKÝ OCEÁN
INDICKÝ OCEÁN
RUDÉ MOŘE
Africa je druhý největší světadíl plný kontrastů. Na severu se rozprostírá obrovská poušť, která se jmenuje Sahara. Około rovníku jsou zase vlhké, stále zelené rovníkové pralesy a na jihu suché, horské území. V Africe je více než 50 států, které obývají lidé různých ras a jazyků: Arabové v severních oblastech, afričtí černoši, Křováci a Hotentoti ve střední části. Je zde také obyvatelstvo evropského původu. Žijí v bývalých koloniích v Keni a Jihoafrické republice. Afroameričané jsou většinou potomci černochů, kteří byli přivezeni do Ameriky jako otroci ze střední a západní Afriky. V Egyptě vznikla jedna z nejstarších kultur na světě. Ještě dnes zde můžeme obdivovat velké pyramidy a jiné památky.

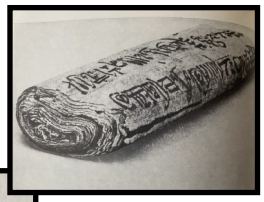

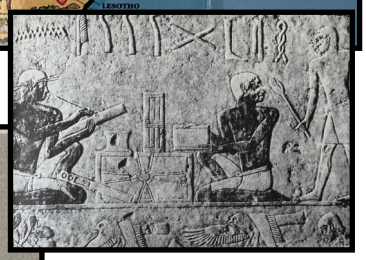

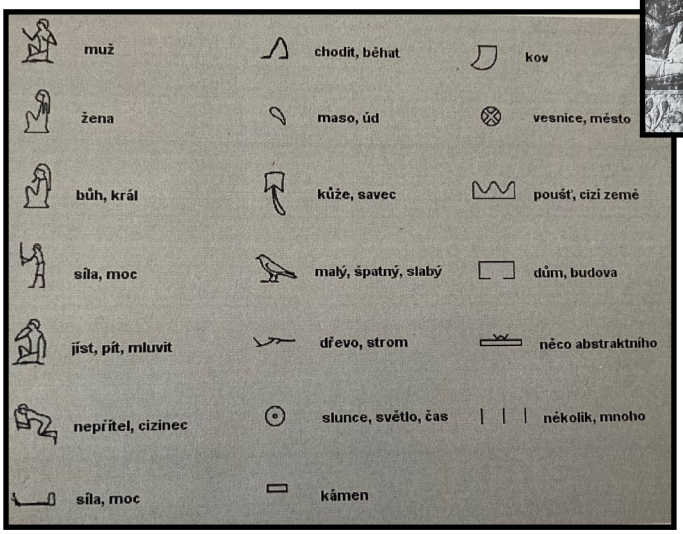
muž
žena
bůh, král
síla, moc
jíst, pít, mluvit
nepřítel, cizinec
síla, moc
chodit, běhat
maso, úd
kůže, savec
malý, špatný, slabý
dřevo, strom
slunce, světlo, čas
kámen
kov
vesnice, město
poušť, cizí země
dům, budova
něco abstraktního
několik, mnoho

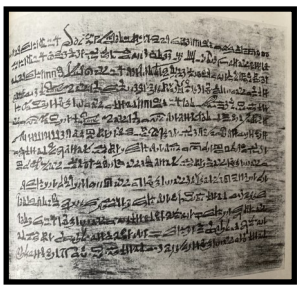

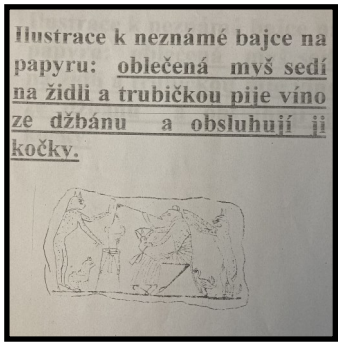
Ilustrace k neznámé bajce na papyru: oblečená myš sedí na židli a trubičkou pije víno ze džbánu a obsluhují ji kočky.

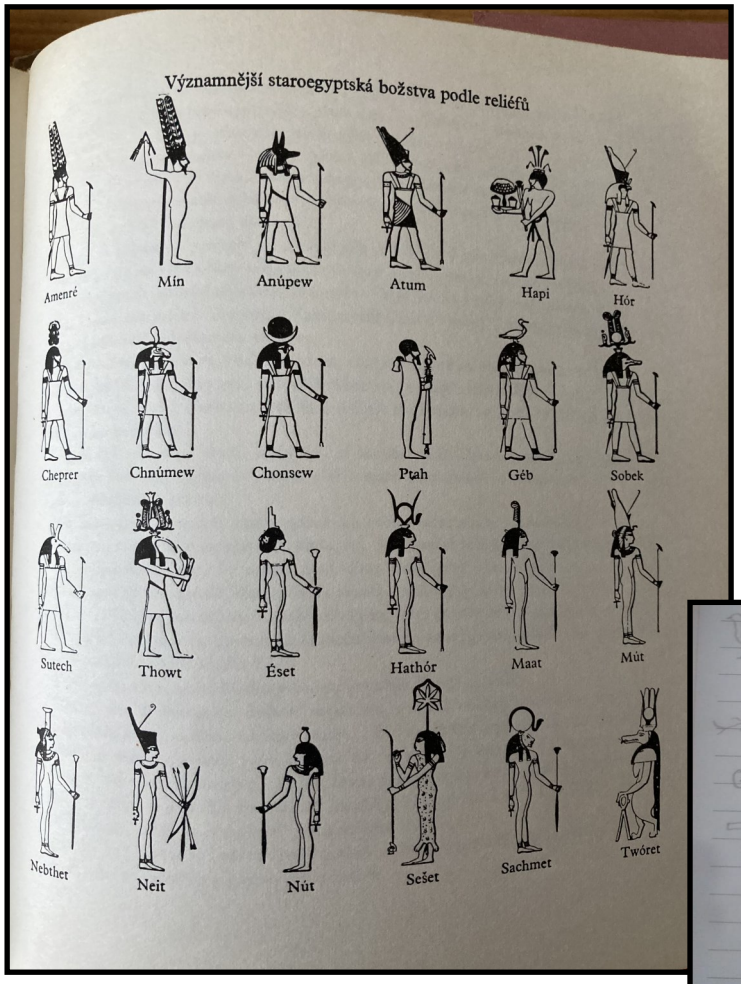

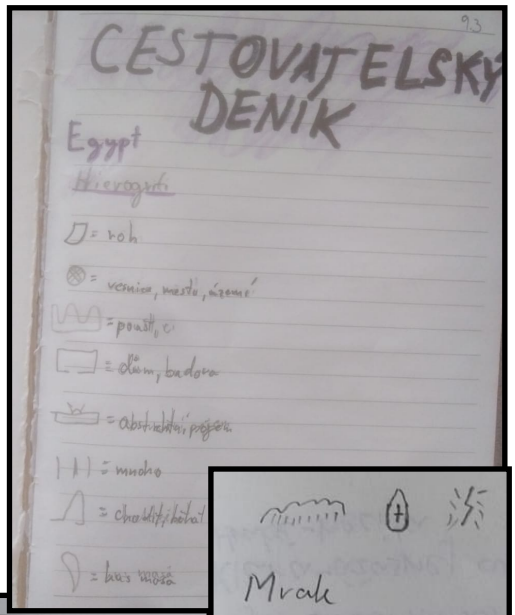

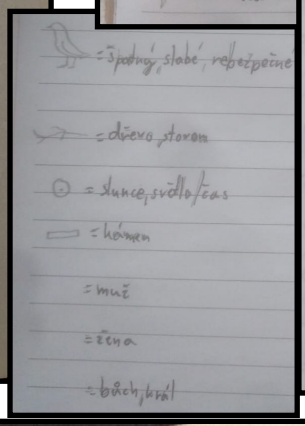

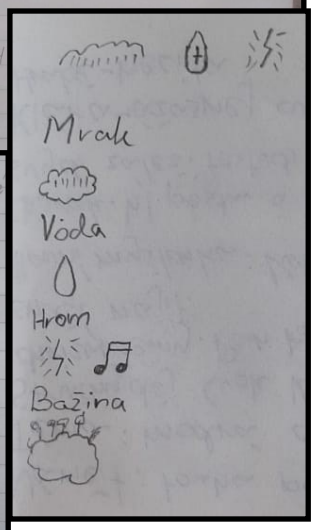

EGYPTSKÁ ARABSKÁ REP.
HLÁŠKY Z LODI
1) „Noo, tak já vám rady můžu naloidnout ikalojn"
2) „Trochu ten mooor pokádlíme..."
3) „Ooooooo

1. Egypt se rozprostírá kolem řeky - - -
2. Kontinent, na kterém se nachází Egypt se jmenuje - - - - - -
3. Jak se nazýval staroegyptský vládce - - - - - -
4. Název třetího největšího egyptského města v současnosti - - - -
5. Nehostinná poušť, velmi řídce obydlená (zejména Beduíny) - - - - - -
6. Starověké město s chrámovými komplexy (v řečtině Théby), říká se mu také „největší muzeum pod otevřeným nebem" - - - - -
7. Dopravní prostředek, kterým jsme do Egypta minule cestovali - - -
8. Věda zabývající se dějinami starověkého Egypta - - - - - - - - - - -
9. Bůh Nilu, muž s krokodýlí hlavou - - - - -

Zakroužkujte:

1. třetí písmeno
2. první písmeno
3. šesté písmeno
4. třetí písmeno
5. druhé písmeno
6. páté písmeno
7. druhé písmeno
8. páté písmeno
9. čtvrté písmeno

1.Nil, 2.Afrika, 3.faraon, 4.Giza, 5.Sahara, 6.Luxor, 7.loď, 8.egyptologie, 9.Sobek

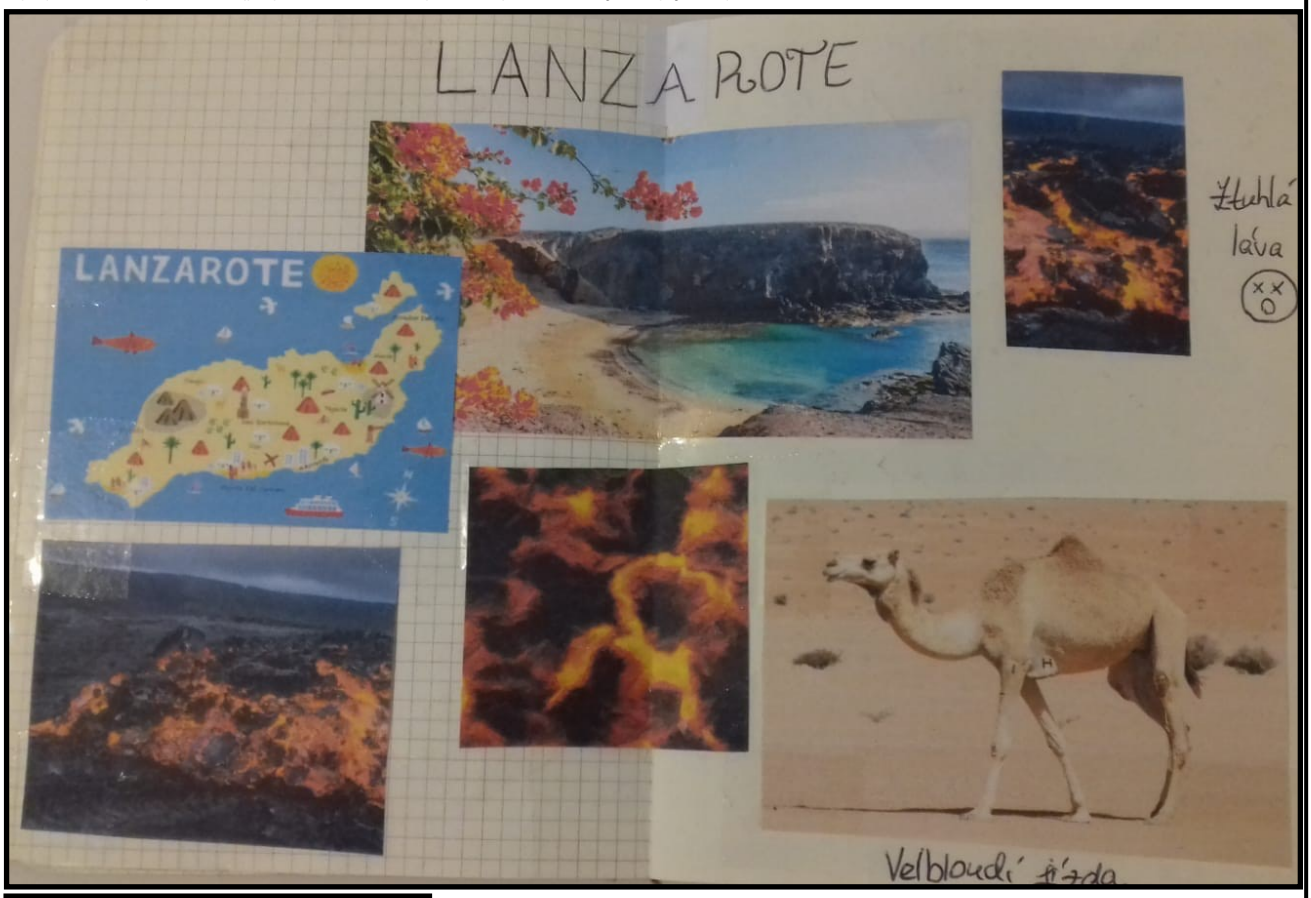

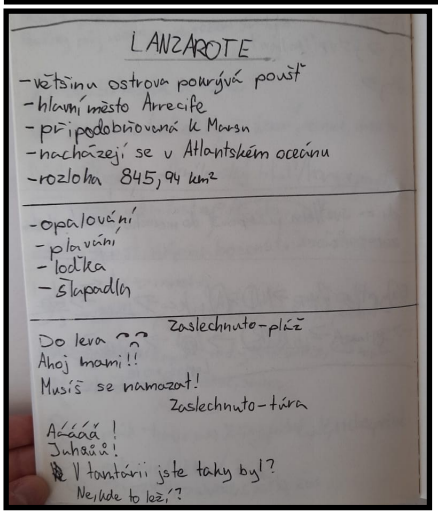

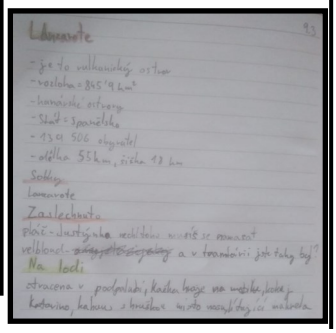

LANZAROTE
LNCRT
A A O
Parque Nacional
Timanfaya
LANZAROTE
TIMANFAYA
mrak sopečného popela
sopečný kužel
sopouch
magmatický krb

LANZAROTE
KANÁRSKÉ OSTROVY
Lokalizace: Atlantský oceán
Stát: Španělsko
ZAJÍMAVOSTI A INFORMACE
• největší rybářská tlonia z celých Kan. ostrovů
• Lávový tunel Jameos del Agua
• zbytky sopečného kráteru
• vulkanický ostrov
LANZAROTE
KANÁRSKÉ OSTROVY

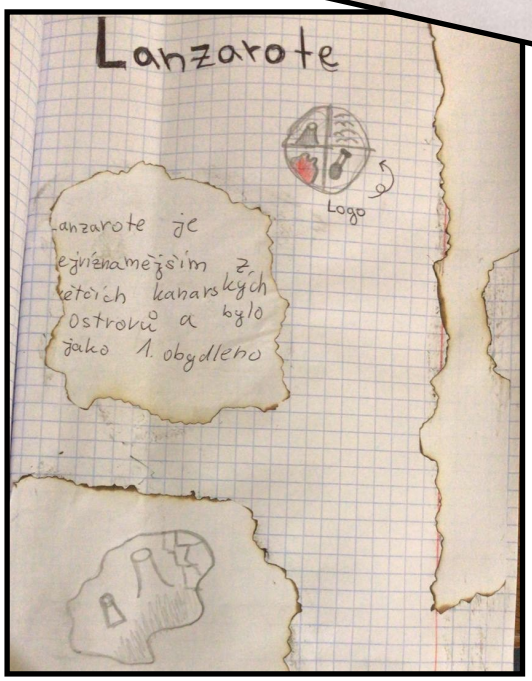
Lanzarote
Logo
Lanzarote je nejvýznamnějším z těch kanarských ostrovů a bylo jako 1. obydleno

LOD
Linda
Eva
Emma
Honza
Jedy
Matěj
Bety
Restaurace
Nela
Kaja
Sedna
Fany
Jessica
Davis

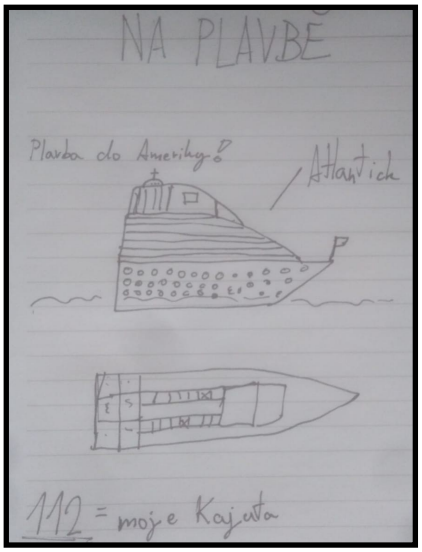
NA PLAVBĚ
Plavba do Ameriky!
Atlantik
112 = moje Kajuta

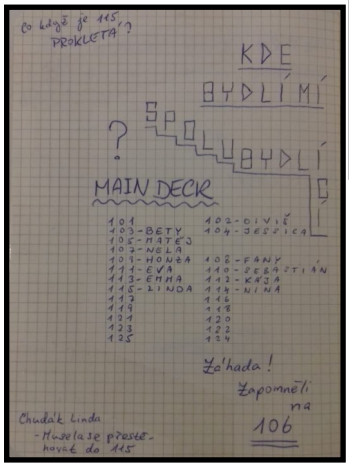
Co když je 115 PROKLETÁ?
KDE BYDLÍMI
SPOLUBYDLÍ
?
MAIN DECK
101
102-DIVIŠ
103-BETY
104-JESSICA
105-MATEJ
106-NELA
107-HONZA
108-FANY
111-EVA
110-SEBASTIÁN
113-EMMA
112-KAJA
115-LINDA
114-NINA
117
116
119
118
121
120
123
122
125
124
Záhada!
Zapomněli na 106
Chudák Linda - Musela se přestěhovat do 115

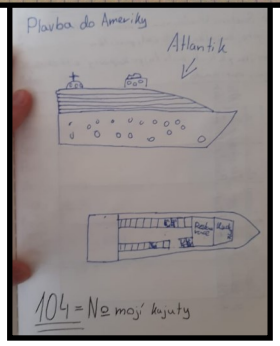
Plavba do Ameriky
Atlantik
104 = No mojí kajuty

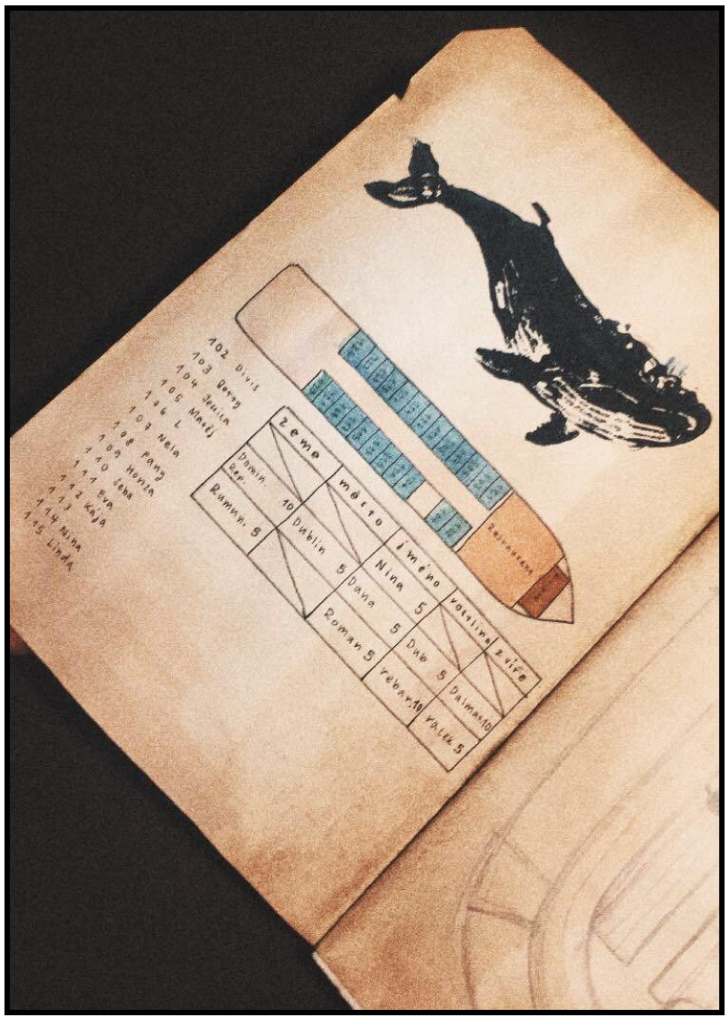

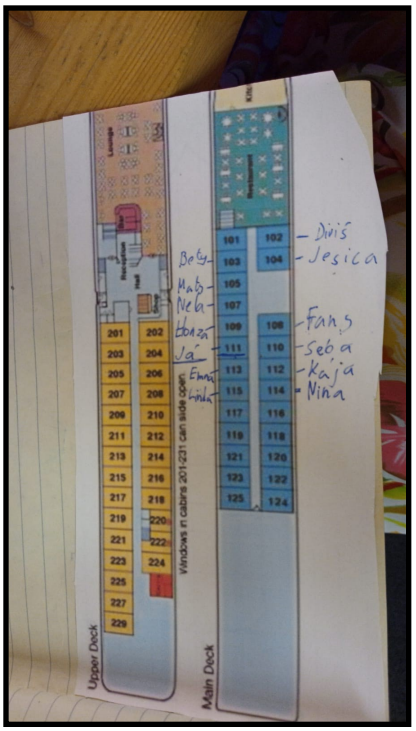

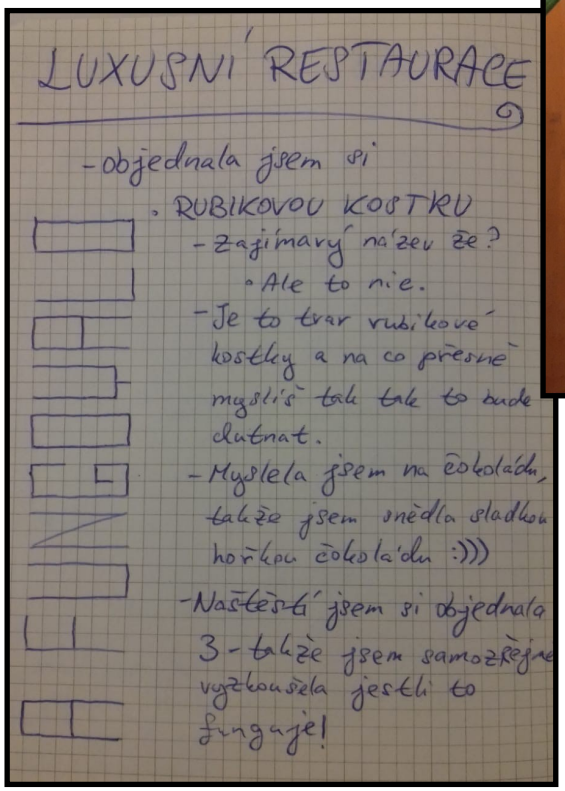

LUXUSNÍ RESTAURACE

- objednala jsem si
  - RUBIKOVOU KOSTKU
    - Zajímavý název že?
      - Ale to nic.
    - Je to tvar rubikové kostky a na co přesně myslíš tak tak to bude dlutnat.
    - Myslela jsem na čokoládu, takže jsem snědla sladkou hořkou čokoládu :)))
    - Naštěstí jsem si objednala 3 - takže jsem samozřejmě vyzkoušela jestli to funguje!

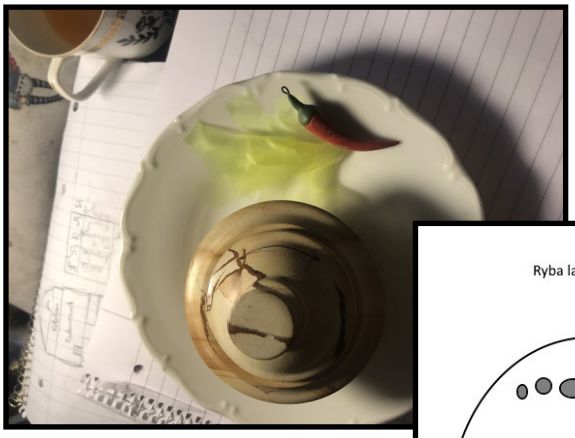

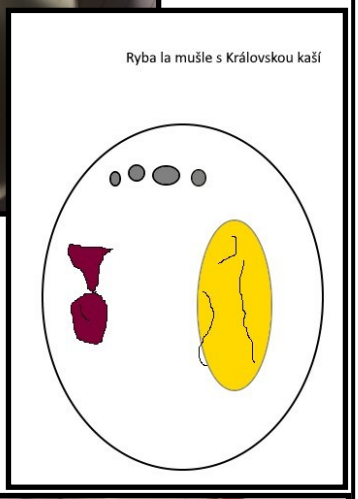
Ryba la mušle s Královskou kaší

TRUE FRIENDS
ARE THE
Sparkle

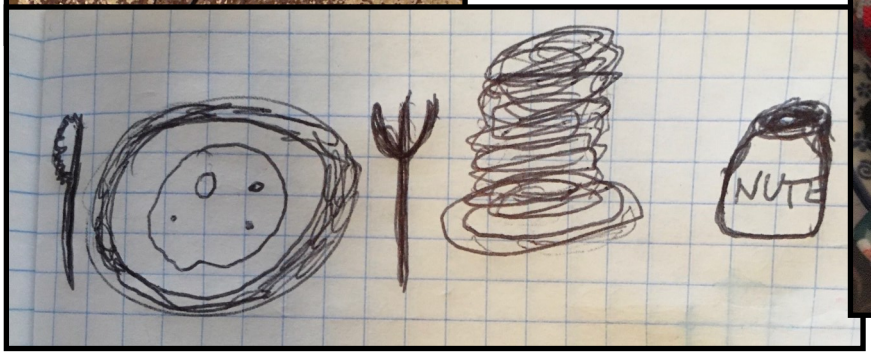
NUTE

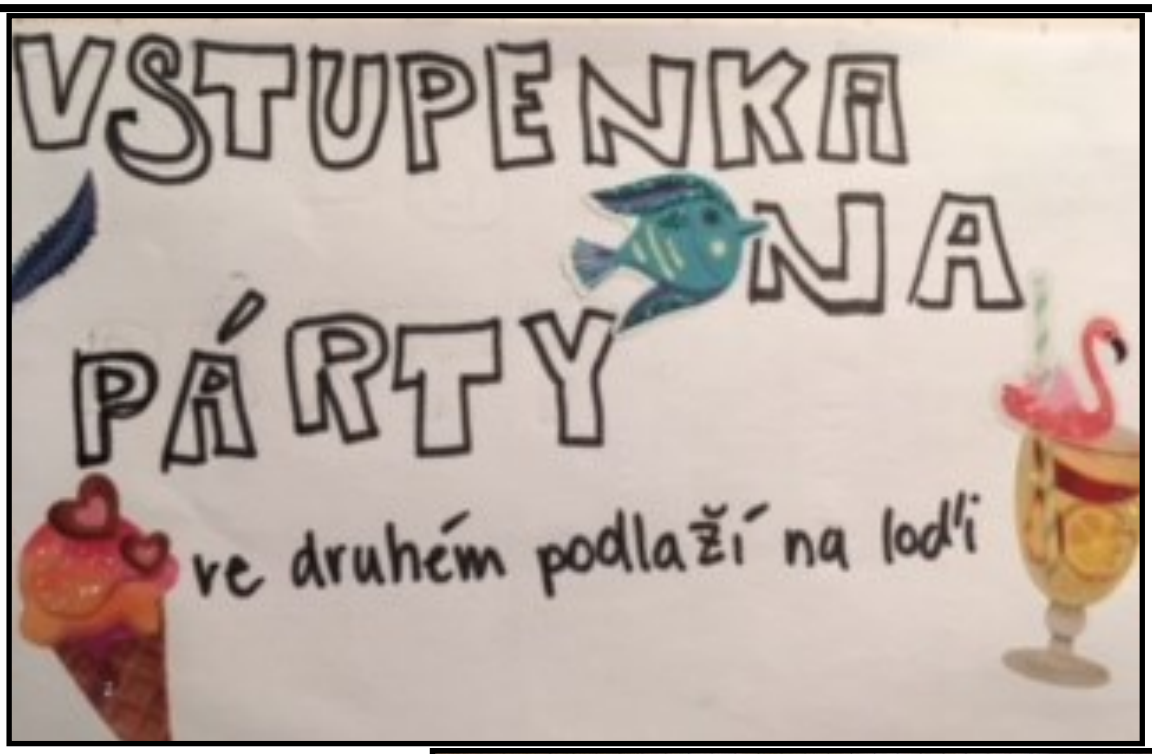
VSTUPENKA
NA
PÁRTY
ve druhém podlaží na lodi

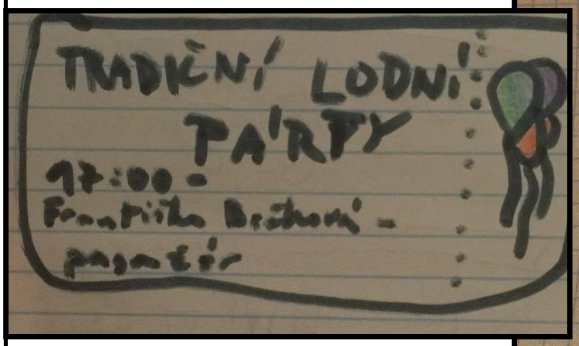
TRADIČNÍ LODNÍ
PÁRTY
17:00 -
Františka Brožková -
pagatér

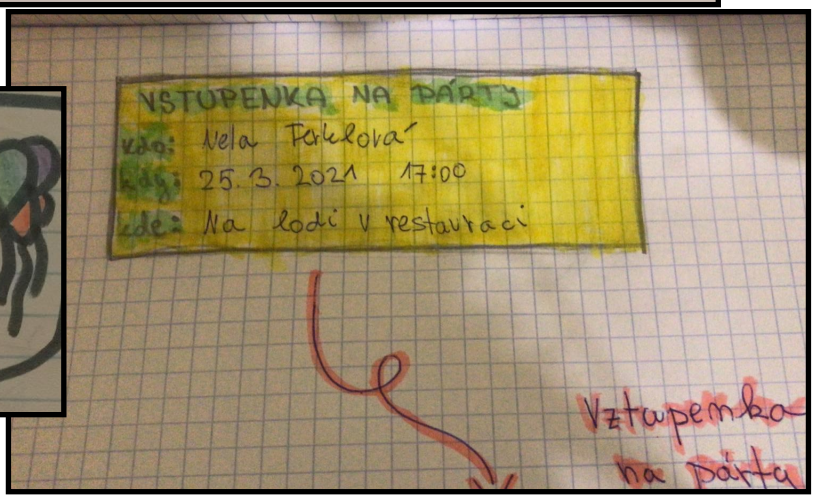
VSTUPENKA NA PÁRTY
kdo: Nela Fakelová
kdy: 25. 3. 2021 17:00
kde: Na lodi v restauraci
Vstupenka
na párty

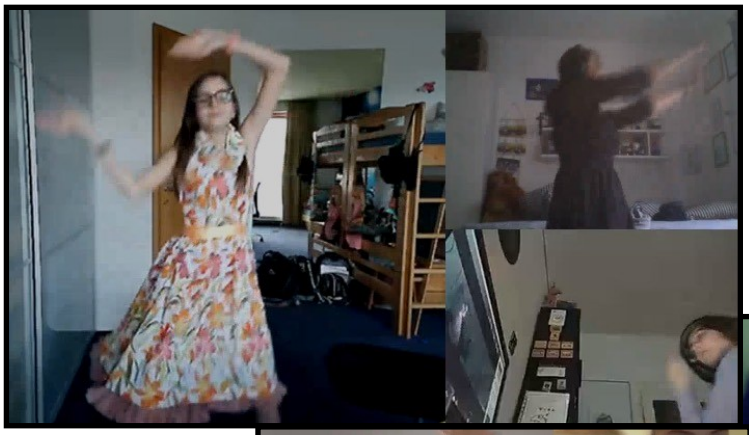

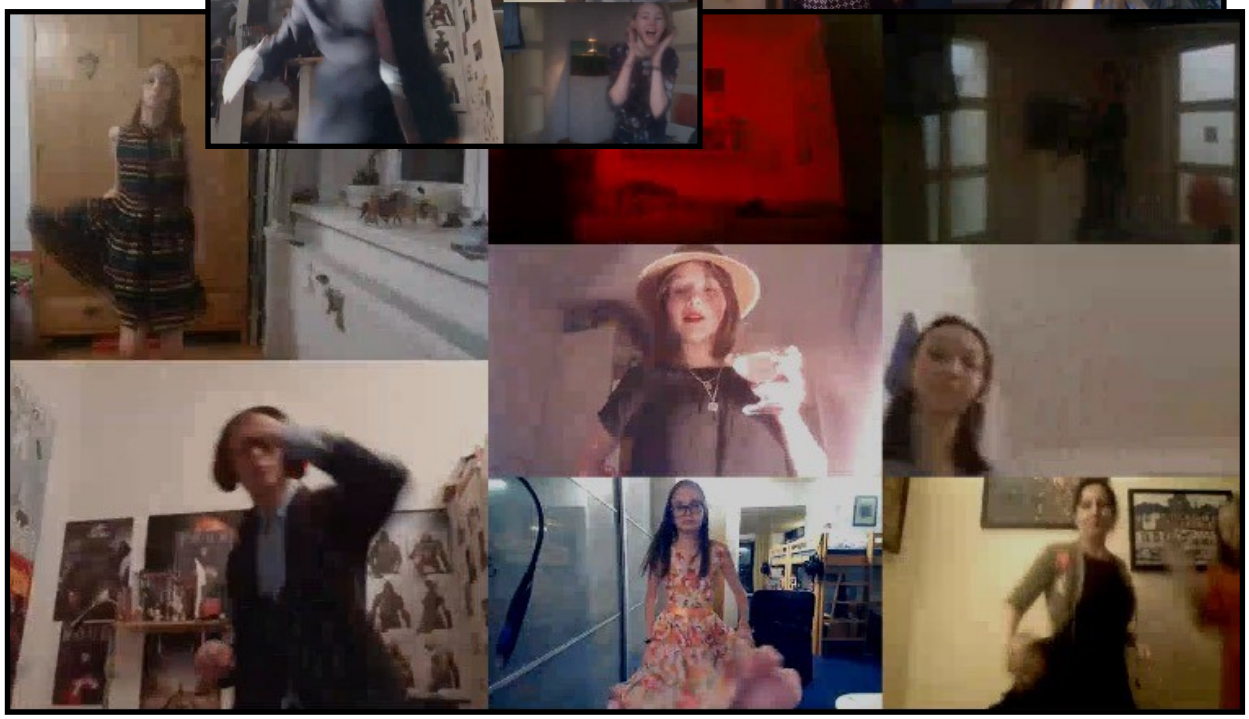

Fotosoutěž KUKaček

faraón

hieroglyfy
METROSTAV
Před vstupem do tohoto prostoru se ohlaste u stavbyvedoucího

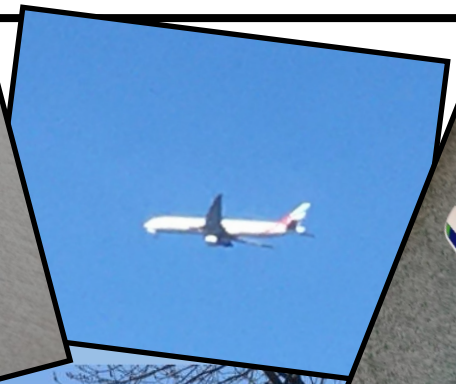

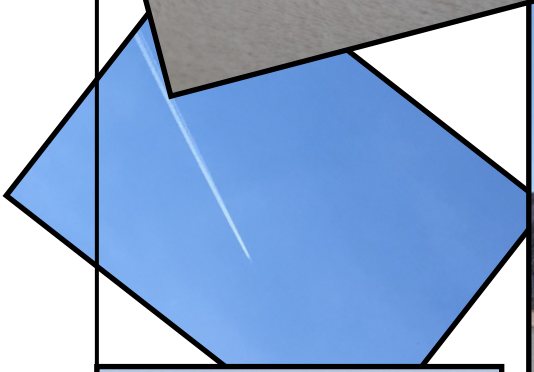

letadlo

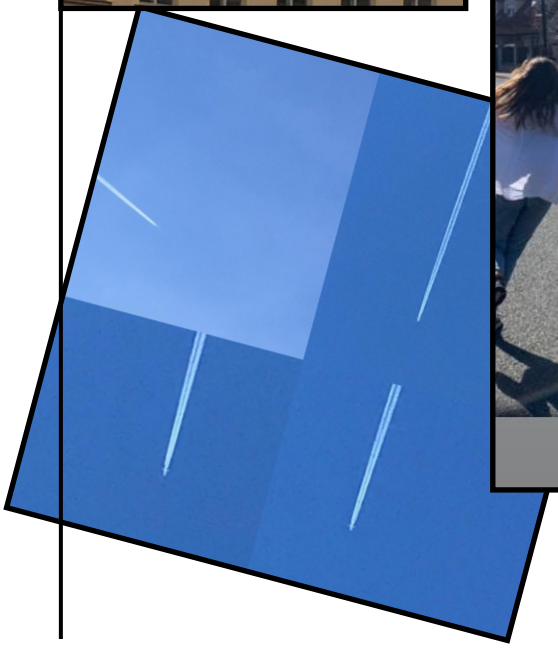

oceán

posilovna

SHUK
bus

záhada

sopka

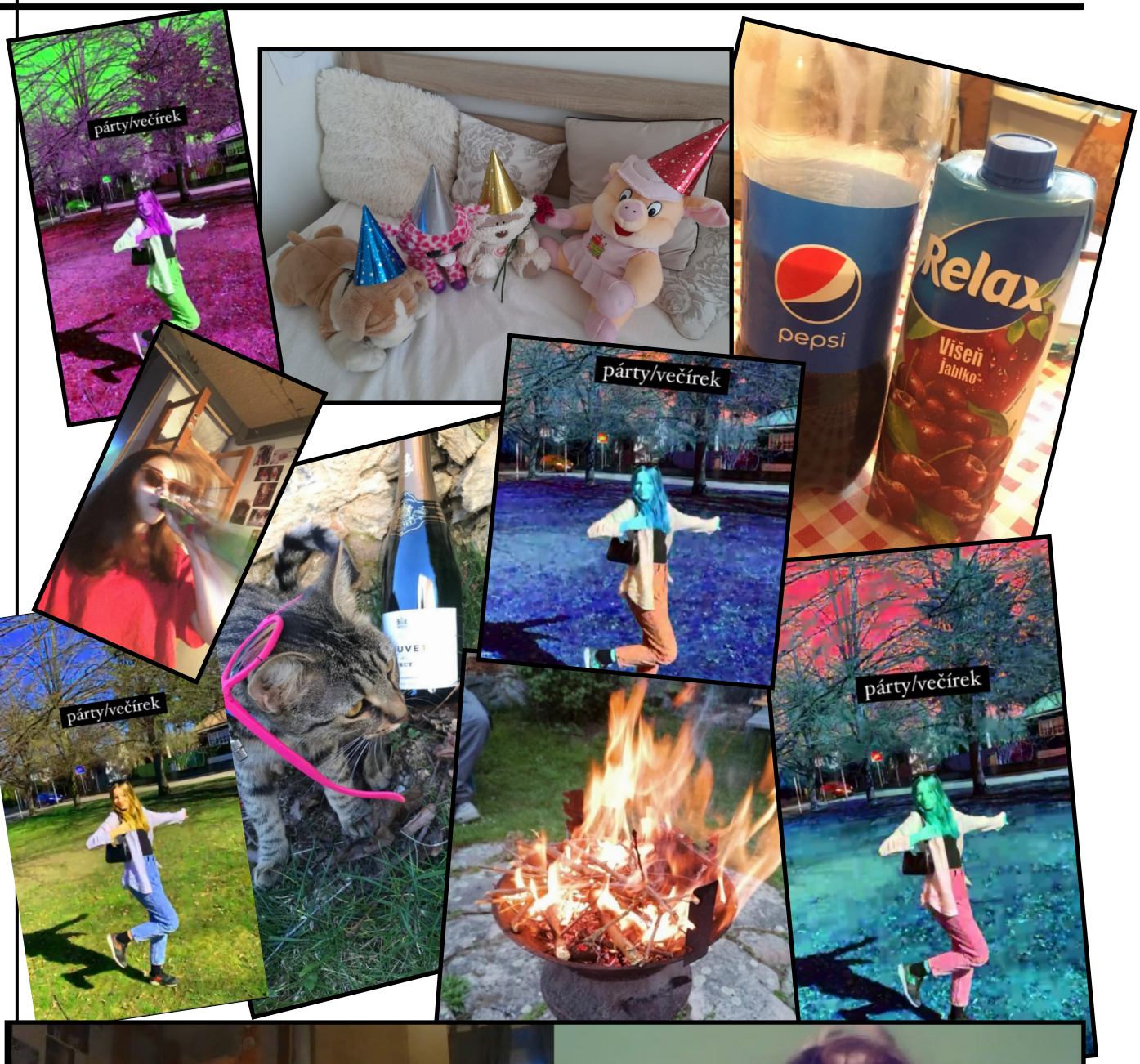
párty/večírek
pepsi
Relax
Višeň
Jablko
párty/večírek
párty/večírek
párty/večírek

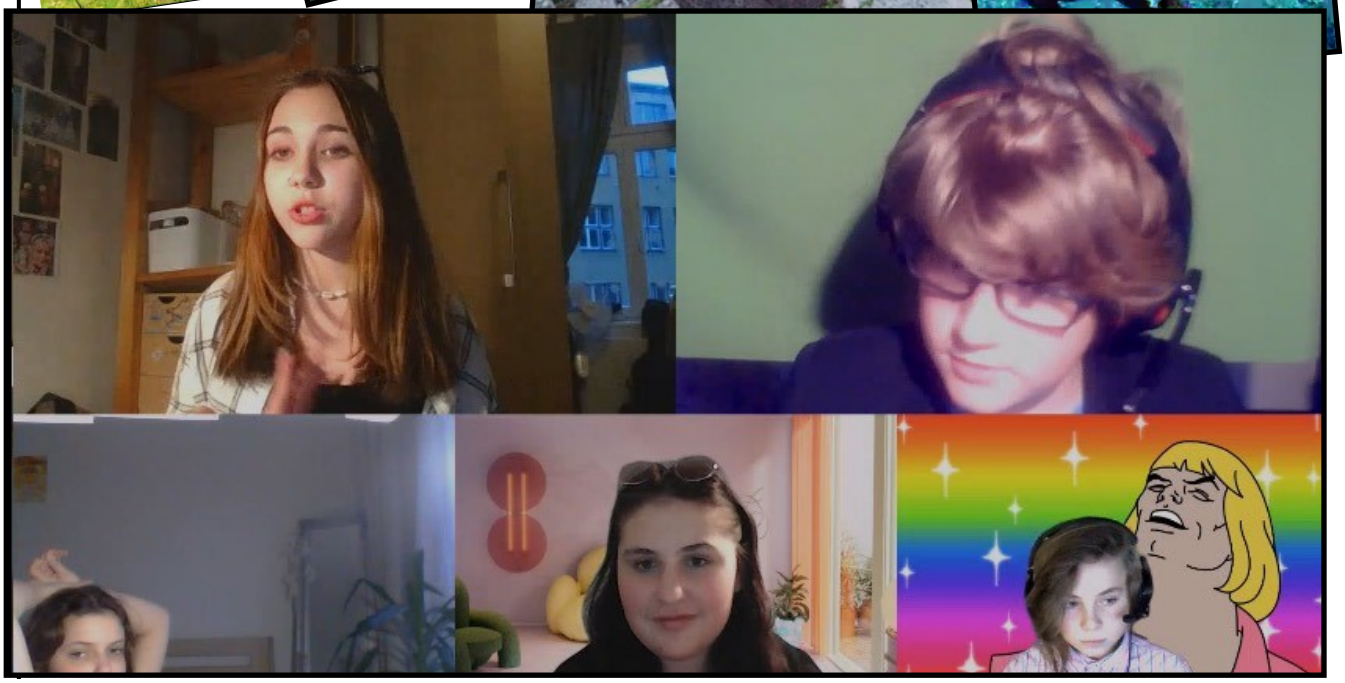

A nyní hádanka pro Vás. Odhalíte téma následujících fotek? Na výběr jsou tato: cestování, sopka, faraon, letadlo, velbloud, oceán, party/večírek, hieroglyfy, posilovna, záhada

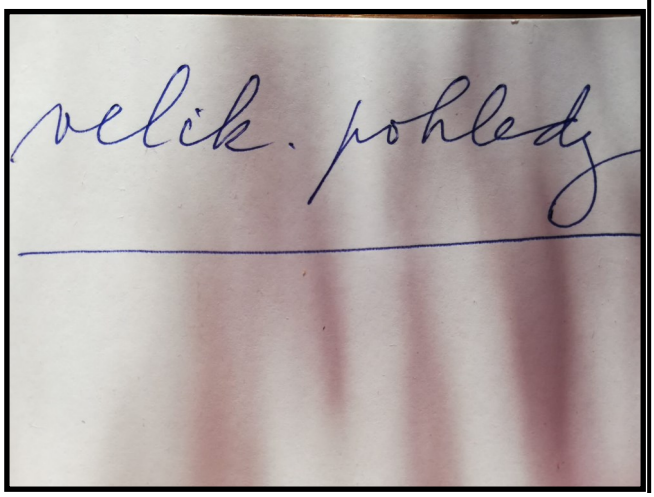

LITERÁRNÍ ČÁST

Když jsem přijela do tábora, vedoucí a ostatní přátelé už tam čekali. Na mě? Na Dayenu? Náhle ze stanu na louce vyšla Dayena. Aha, tak to jsem opět poslední. Táta zastavil auto a vyndal mi tašku. ,,Bav se, zlato!" řekl. Nastartoval auto a odjel.

,,Díky tati." křikla jsem a vydala jsem se směrem k jarní louce najít si svůj stan. Krákorka mě ale zastavila.

,,Miriam? Kolikrát jsem ti už říkala, že máš chodit včas!" Krákorka byla jedna z našich vedoucích.

,, Promiň." neupřímně jsem se omluvila.

,,To bylo naposledy!" řekla přísně. Kývla jsem a přiběhla k poslednímu volnému stanu. Hned jak jsem do něj vkročila, bylo mi jasné, že pořádné prázdniny právě začínají. Začala jsem si vybalovat věci jako spacák, baterku a hygienickou taštičku. Jak jsem vyndala poslední věci z tašky, uslyšela jsem velmi známý hlas, který jsem vždy ráda slyšela. Otočila jsem se a samozřejmě tam nestál nikdo jiný než Dayena. Ani mě nepozdravila a hned se na mě vrhla s otevřenou náručí. Objala mě tak, jako kdyby ze mě chtěla vymáčknout duši. Objetí jsem jí opětovala a až mě pustila a pozdravila, začala hned s vyprávěním. ,,Dnes jsem přijela jako jedna z prvních a měla jsem čas to tady trochu prozkoumat." šibalsky se pousmála.

,,A co jsi…" nestačila jsem dořící větu a Dayena mě už táhla ze stanu ven. Nešly jsme dlouho a přišly jsme k nedaleké říčce. ,,Páni!" otevřela jsem ústa. ,,Krásnější říčku jsem ještě neviděla". Říčka byla nádherně průzračná a na dně byly kamínky různých barev.

,,Doufám, že jsi si nezapomněla plavky, protože jestli nám bude počasí přát…" podívala se na mě. Kývla jsem. Přesně jsem věděla, co po mně chce.

,,Bude," odvětila jsem. ,,pokud mě nenaštveš" pousmála jsem se v duchu. Náhle jsme obě uslyšely křik Šišky. Další člen našich vedoucích. ,,Oběd! Všichni na oběd! Oběd!" Bylo nám jasné, že už musíme jít.

Jakmile jsme doobědvali, dostali jsme další pokyny. ,, Za hodinu chci všechny vidět před svými stany. Zahrajeme si nějaké ty hry a pak služba rozdělá oheň. Až dovečeříte máte hodinu na svoji večerní hygienu a tak dále. Pak zkontrolujeme všechny stany a uložíte se ke spánku. Dnes má službu Arnold a Evžen. Máte rozchod." Dokončila Krákorka a

my jsme se rozešli do svých stanů. Vyrazila jsem ke svému stanu s domněním, že mne Dayena následuje. Sedla jsem si do svého stanu a čekala. V tu ránu se přiřítila Dayena a spustila. ,,Řekla jsem Krákorce o té říčce a ona řekla, že se tam půjdeme zítra vykoupat. S Dayenou jsem klábosily snad celou věčnost, než nás vyrušil Arnold. ,,Nevidíte, kolik je hodin?! Už jste měly být před svými stany. Krákorka si toho ještě nevšimla, ale…" nemusel nic dodávat. Tryskem jsme vyběhly ze stanu. Krákorka si ničeho nevšimla. Už jsem si myslela, že s Dayenou dostaneme trest. Krákorka nás rozdělila do dvou skupin a dala nám instrukce ke hře. Hra spočívala v tom, že po louce byly rozprostřeny různé kamínky a my je měli najít. Která skupina jich najde nejvíce, vyhrává. Nikdo na nic nečekal a všichni se rozprostřeli po louce. S Dayenou jsme našly spousty kamínků. Shýbla jsem se, abych sebrala další kamínek, ale místo kamínků tam stála čísi noha. ,,Sakra" hlesla jsem.

,,Kohopak to tu máme!" zaslechla jsem hlas, který se mi tak strašně ohavil, až mi přejel mráz po zádech. ,,Není to náhodou Miriam s její pošetilou kamarádkou" zachechtala se Evelin. Ano, Evelin. Mnou a Dayenou nesnášený člověk už od školky. ,,Copak, copak? Malá Miriam se čertí?"

,, Nevšímej si jí! Vzpomeň si na koupání v říčce! Ignoruj jí" šeptala my Dayena. Poslechla jsem Dayenu a nic neříkala. Vrazila jsem do Evelin a její přihlouplé party, abych si udělala místo k průchodu. Nechali mě na pokoji. Pro tentokrát.

Po hře s kamínky, kterou jsme vyhráli, a po večeři jsem zamířila ke svému stanu. Umyla se, vyčistila zuby a chystala se ke spánku. Dayena mi řekla dobrou noc a odešla. Skoro hned jsem usnula.

Druhý den jsem se vzbudila v šest ráno a začala s hygienou. Převlékla jsem se a uklidila si trochu ve stanu. V osm ráno mě přišel vzbudit nic netušící Šiška, a když viděl, že jsem hotová, tak mě hned poslal na snídani. Po snídani jsme měli chvilku čas a pak jsme se vydali k říčce. Po ránu byla říčka ještě studená. Ale Dayena tam skočila, jako by vůbec necítila mraz. Já jsem sotva dokázala do vody strčit jednu nohu, ale najednou mě někdo shodil do té ledové vody. Otočila jsem se, abych zjistila, kdo ten pitomec je, a vůbec jsem se nedivila, když jsem zahlédla Evelin. Stála tam se svojí partou a div se nepopukali smíchy. Dokonce mi vymysleli podle toho novou přezdívku. Mokřadka. Jinak se nic moc přes den nedělo. S Dayenou jsme dováděly jako vždycky a když už jsme měly jít spát, tak ke mně Dayena potichu přišla a začaly jsme se řehtat

na celý tábor. Když nás přistihla Krákorka, měly jsme natotata průšvih. Nemohly jsme se příští den koupat. Nám s Dayenou to však bylo jedno. Podnikaly jsme spousty výprav do nedalekého lesíka, ale sranda skončila, když nás začalo honit prase divoké. To jsme se už obě přestaly smát a utíkaly jsme, co nám nohy stačily. Bavila jsem se a sluníčko krásně hřálo. Nic zvláštního. Evelin mě provokovala, ale mě nedostane. Čtvrtého dne jsme s Dayenou dostaly službu. Ten den Evelin dostala šanci nám všechno kazit. Byla jako uragán ničící vše, co postavíme. Bylo mi zní na nic. Ale nejhorší to bylo večer. Vždycky něco provedla a svedla to na mě nebo na Dayenu. A když ke mně pak ještě přišla a začala si ze mě utahovat, tak mi ruply nervy. Bylo mi jasné, že tím je počasí v háji a Dayeně to došlo taky. Začala mi bublat krev a začalo se smrákat. Je to tady zas. Nekontroluji to. Začalo lít jako z konve. ,,Tohle si chtěla?" řvala jsem na Evelin. ,,Jsi spokojená? Dosáhla jsi toho?" řvala jsem ještě víc a to už se rozpršelo úplně. Ani by to tak nevadilo, kdyby v říčce nezačala stoupat voda. Dayena si toho všimla jako první a běžela to oznámit Krákorce. V táboře začal poplach. Všichni si začali balit věci a co nejrychleji se snažili nafouknout čluny. Už to vypadalo, že ty čluny budou potřeba, protože jsme všichni měli vodu až po kolena. Najednou ke mně přistoupila Dayena, dala mi ruku na rameno a řekla: „To nevadí ,Miri."

V tom déšť ustal a já jsem věděla, že ještě není úplný konec.

Autorka povídky: Anna Vlčková (KUKačky)

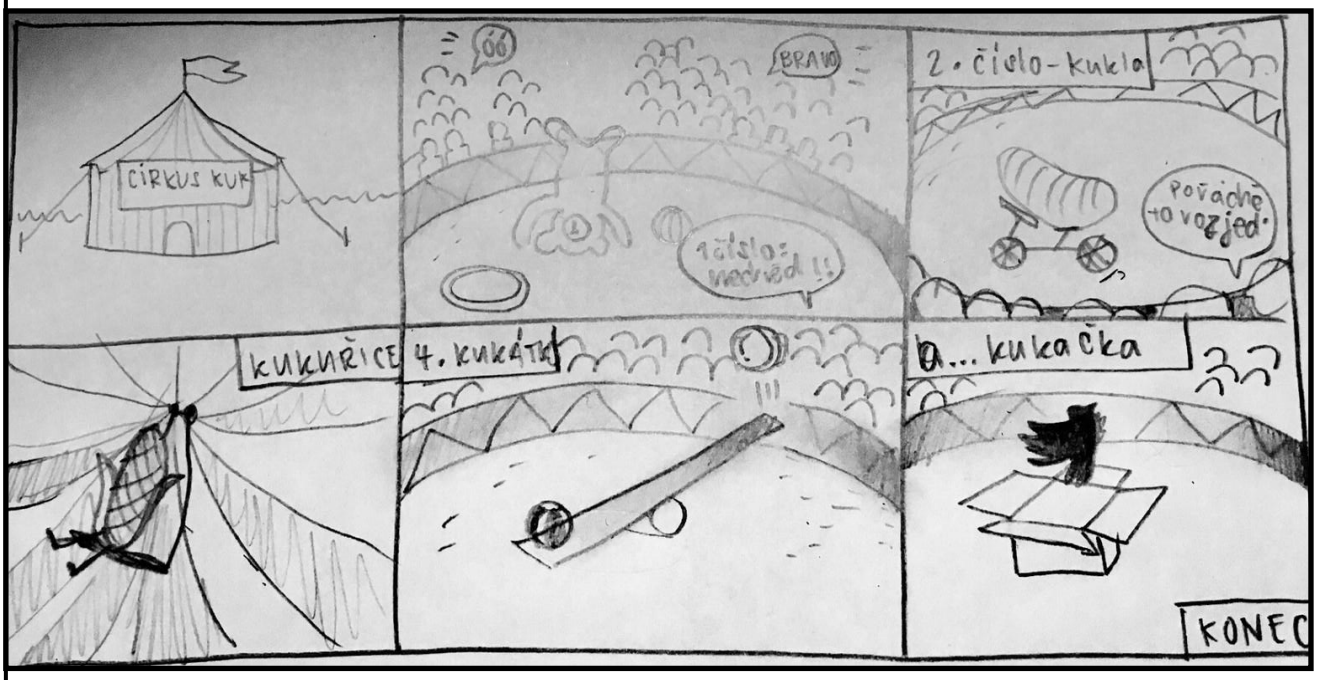

Autorka komiksu: Nina Strnadová (KUKíci)

KUK news

www.zelivize.webnode.cz

www.kukdivadlo.cz

kuk klub uměleckých katastrof

Pár slov závěrem…

Rády bychom poděkovaly všem KUKákům za účast a tvůrčí nasazení v rámci online dramaťáku :-) A protože začíná být venku hezky a je škoda sedět stále přilepení na monitory, budeme se snažit naše setkávání přizpůsobit aktuálnímu počasí a možnostem. To ale v žádném případě neznamená, že bychom si dali nohy nahoru a nic nedělali! Zkusíme kombinovat „off-line úkoly“, být venku (pokud to půjde), posouvat online setkání do večerních hodin apod… no uvidíme…

Každopádně k tomu můžete dávat zpětnou vazbu, přicházet s nějakými návrhy a napsat nám /říct nám (ať už jste KUKácký účastník či KUKácký rodič :-)))

Ve čtvrtek 1. 4. 2021 od 18:00 začne vysílat naše nová rádiová stanice **KUKEJ**, takže si jí určitě nalaďte a poslechněte si například cestovatelské reportáže z Egypta a Lanzarote, povídky, které napsaly KUKíci, zvukové hádanky od KUKaček, namluvené povídky od KUKátka i hudební vložku inspirovanou známou symfonickou básní Vltava od Bedřicha Smetany. Celé se to uskuteční přes Youtube a budeme rádi za vaše komentáře. Jak již bylo napsáno, **premiérově se bude vysílat od 18:00** a po skončení si bude možné záznam kdykoliv poslechnout znovu. Doufáme, že tak jak jste si oblíbili Želivizi, oblíbíte si i novou rozhlasovou stanici KUKEJ!

Pokud situace dovolí, bude **Želivize vysílat čarodějnický speciál v pátek 30.4.2021!** Na programu by měla být převážně Vaše **oblíbená televizní soutěž Truhla s Ivanou Sobkovou** a některé původně rozhlasové příspěvky budou obohaceny o obraz a přinesou tedy zbrusu nový zážitek i v Želivizi.

No a málem bychom zapomněli v této zmatečné době na Velikonoce. Přejeme Vám krásné a klidné prožití těchto svátků, pokuste se odpočinout si, načerpat sílu a hlavně poslouchat rozhlasové vysílání rádia KUKEJ!

Za KUKnews Zuzka Sobková

Co si pro nás Toník připravil?

Tentokrát si můžete poskládat autíčko :-)

Stačí si vytisknout další stránku (černobílé autíčko či červené autíčko), vzít nůžky a začít skládat.
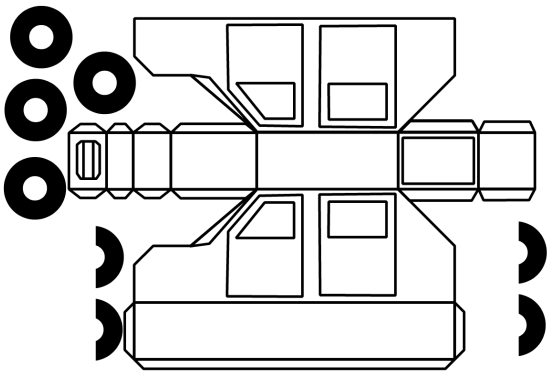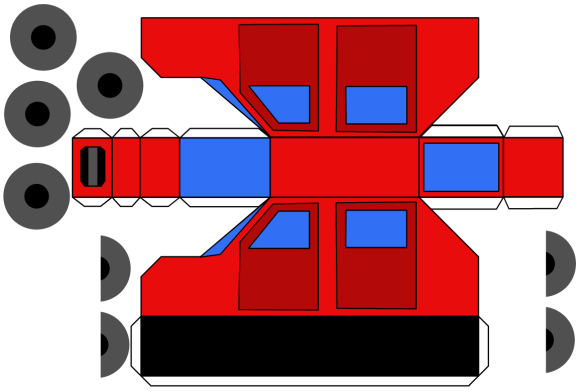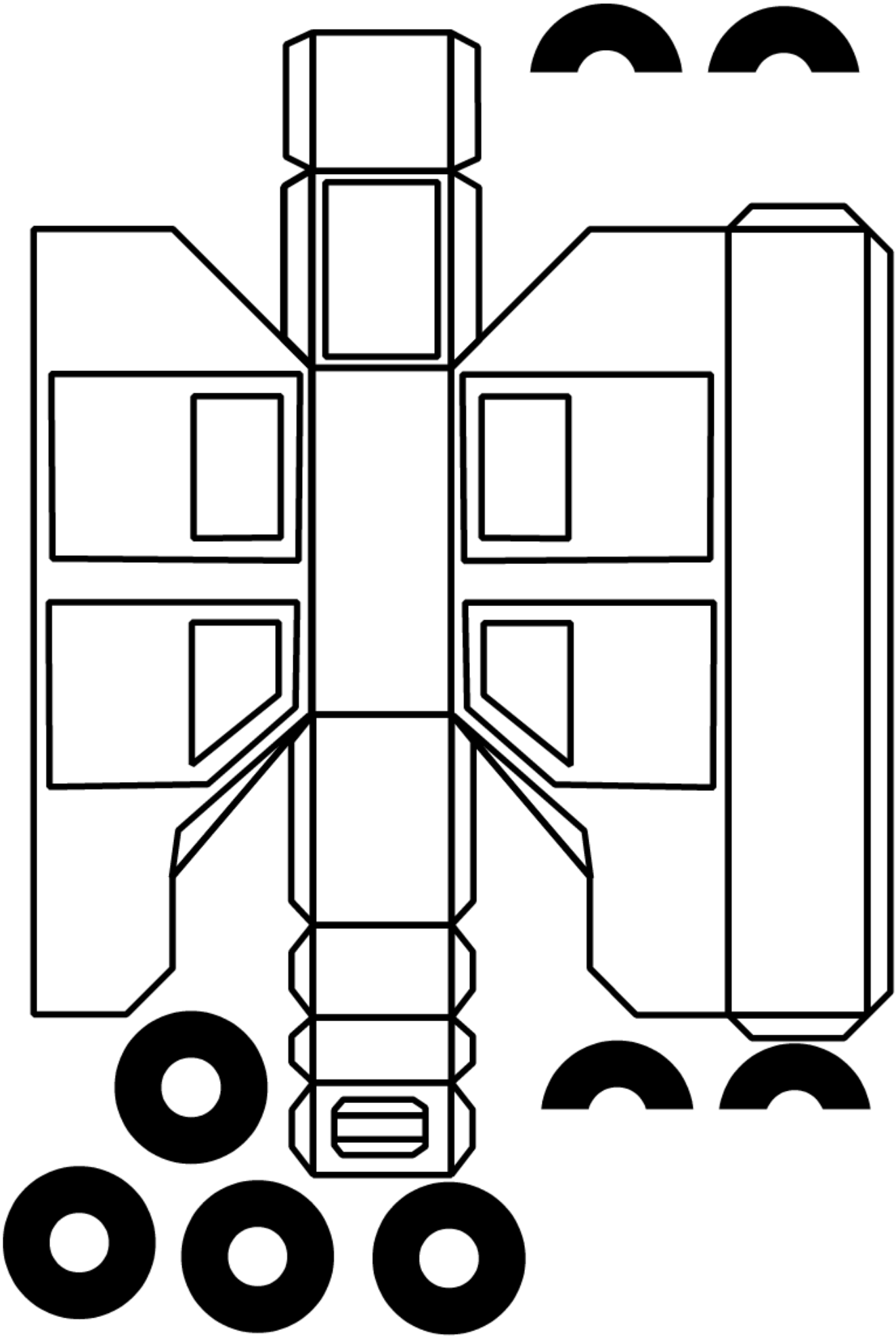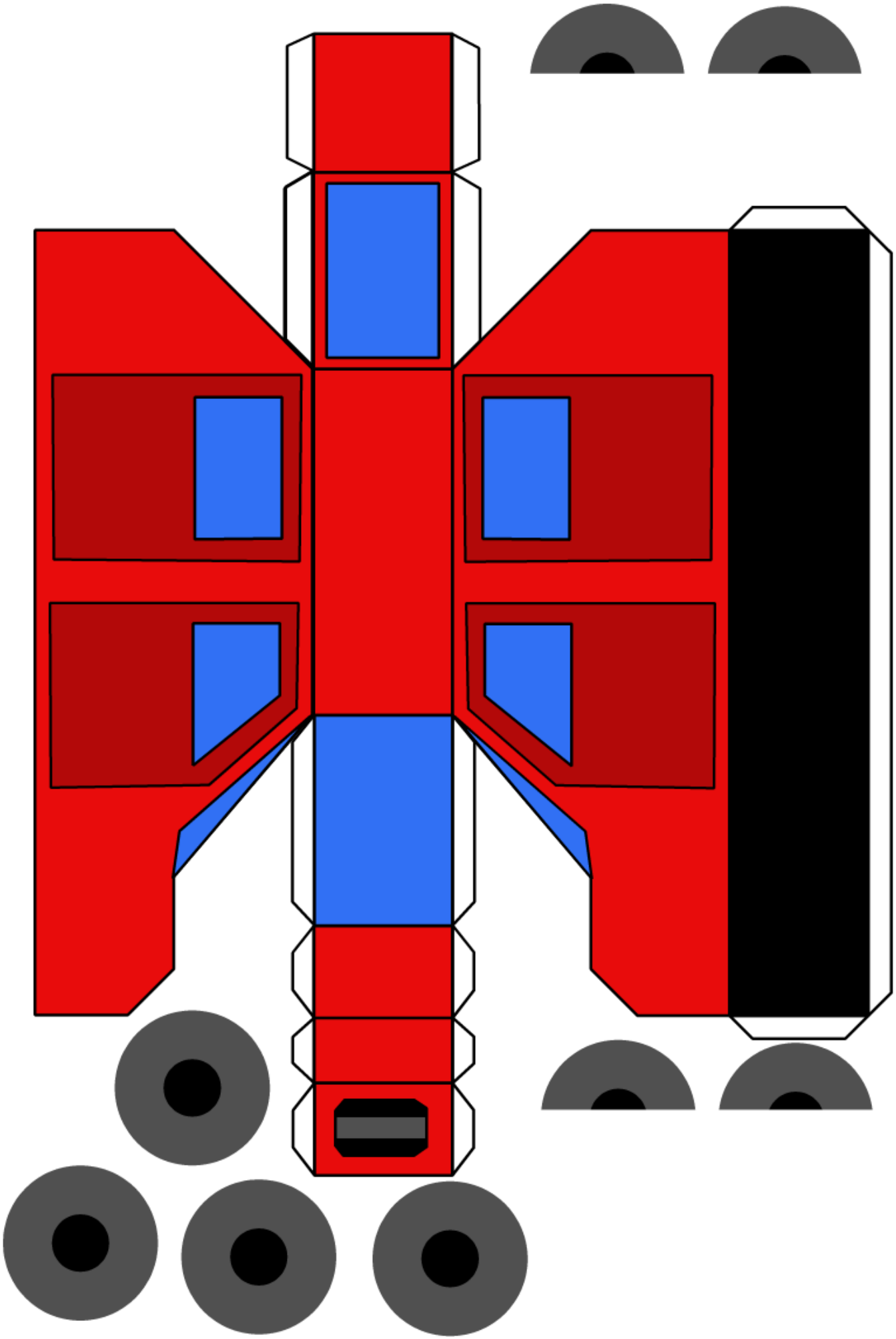
Děkujeme Tondovi za tento skvělý nápad :-)